

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "יקו השגחה פרטית"

פרשויות מטות - מסעי תשפ"ב ♦ עלון מס': 94

השגחה שבועית

העצה של דוד המלך

אנו אומרים בכל יום: 'מִזְמוֹר לְתוֹדָה, הֲרִיעוּ לַה'... הָאֲרֶץ. עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, בְּאֵוֹ... בְּרִנָּה...' איך נוכל לעבוד את ד' בשמחה ולבוא לפניו תמיד ברננה, בכל מצב ובכל זמן? אומר לנו דוד המלך - דְּעוּ, תדעו את מה שאני אומר לכם. וכאן מתחילים שבעת היסודות של החובות הלבבות, להשתלב בתוך המילים באופן נפלא:

דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים.
הוא היסוד הראשון: הקב"ה מרחם יותר מכל מרחם. שם הוי"ה מורה על רחמים. שם אלוקים מורה על דינים, על הקשיים שהאדם עובר.

האדם עובר קשיים, והוא שואל: למה? אומר לו הפסוק: דע, כי הבחינה של אלוקים - דין, מגיעה מה' - רחמים, כי הכול מגיע מהקב"ה, שהוא מרחם יותר מכל מרחם שבעולם.

הוא עָשָׂנו.
הוא היסוד השני: לא נעלם ממנו מה שטוב לאדם בנראה, בנסתר, בזה ובבא.

החובות הלבבות מסביר את היסוד הזה, שהיצרן יודע הכי טוב מה טוב ליצור. הקב"ה הרי ברא את האדם, 'הוא עשנו', ואם כן הוא היחיד שיודע מה טוב לאדם, הן בגלוי, הן בסתר, הן בעולם הזה והן לעולם הבא.

וְלֹא אָנַחְנוּ (כתיב ולא באל"ף).
הוא היסוד השלישי: הקב"ה חזק יותר מכל חזק, וכל אשר חפץ ה' הוא עושה.

רק הקב"ה יכול לעשות הכול, ולא אנחנו. אנחנו לא יכולים לעשות כלום.

עִמּוּ וְצַנְנוּ מְרִיעֵתוֹ.
הוא היסוד הרביעי: הקב"ה משגיח על הנהגת בני האדם כולם, לא יתעלם ממנו דבר.

נחשוב על הכבשה, שמרגשה שהרועה רואה אותה כל הזמן, יודע לאן היא הולכת, ומתי היא צריכה לאכול ומתי לשתות. וכשהיא סוטה קצת מהדרך, הרועה מצליף בה ואומר לה: לא שכחתי ממך, אני צריך אותך קרובה אליי.

כך אנחנו, עמו וצאן מרעיתו, שהקב"ה משגיח עלינו כל הזמן.

בְּאֵוֹ שִׁעְרֵי בְּתוּרָה... בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכְוֵי שָׁמַיִם.
הוא היסוד החמישי: אין אחד שיכול להועיל ולהזיק, אלא הכול ברשות הבורא יתברך.

כשהאדם יודע שרק הקב"ה נותן, ואף אחד אינו יכול לתת לו חוץ ממנו, אז הוא מודה אך ורק לו, ומברך רק את שמו יתברך.

כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֶסֶד.
הוא היסוד השישי: רב טובו של הקב"ה על האדם הוא מתחילת ברייתו, אפילו אם האדם אינו רואי לך.

כי הקב"ה טוב לעולם, לעולם חסדו. לא משנה מה המצב של האדם, כולו חסד מאז ומקדם.

וְעַד דָּר וְדָר אֲמוּנָתוֹ.
הוא היסוד השביעי: הליכותיו נעלמות ועמוקות, אי אפשר להסיף ולגרוע, לא להקדים ולא לאחור על מה שגור הקב"ה.

הליכותיו של הקב"ה אינן לפי שכל האדם כלל, ולכן נקבל הכול רק באמונה. זה מה שהחזיק אותנו מדור לדור, וזה מה שיחזיק את הדורות הבאים. כשאומרים 'מזמור לתודה' עם הכוונה הזאת, מקיימים באופן אוטומטי את דברי השו"ע (סימן נא): **מזמור לתודה יש לאומרה בניגונה. שכל השירות עתידות ליבטל, חוץ ממזמור לתודה.**

שבת שלום ומבורך, פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

מעטפה מכובדת באישון ליל

לי"ה, מחזק מאוד את מפסידי הממון ומביא על זה משל נפלא מאוד, מתוך ילקוט שמעוני רמז שצ"ח:

יורב חסד ואמת, אמרו חז"ל, אין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחילה. כאשר יש דין על האדם וצריך תיקון, מרמזים לו משמים ולוקחים ממנו רכוש. אם כך, מה קורה כשאין מה לקחת ממנו? ה' עושה אתו חסד ונותן לו, ואחרי זה לוקח ממנו.

משל למה הדבר דומה? למלך טוב ורחום שאוהבו לווה מאוצר המלוכה מאה אלף זהובים. יום הפירעון עומד להגיע, והמלך יודע שאין לו כסף לשלם. מצד אחד אינו יכול לוותר על החוב כמשפט המלוכה, ומצד שני הוא מאוד רוצה לעזור לו. מה עושה המלך? לילה קודם יום הפירעון, זורק לו המלך דרך החלון חבילה ובה מאה אלף זהובים.

בני הבית כל כך מתרגשים. הם מגלים את האוצר ונהיה אצלם יום טוב. מעתה חיסול חובות וצמצומים; מיד פותחים מחברת ורושמים בה את כל השיפוצים שצריך לעשות, את כל הבגדים שצריך לקנות, את הנופש שכבר שנים לא פרגו לעצמם ועוד כהנה וכהנה. לא עובר זמן רב ושלוחי המלך באים לגבות את החוב עם תעודה מהוצאה לפועל, ומיד הם שמים יד על כל הכסף ולוקחים אותו.

בני הבית מורטים את שערות ראשם. "למה? למה אתם לוקחים את זה? כל כך קצת זמן זה היה אצלנו. אין לכם לב?" נתפרדה החבילה, וכל התוכניות הטובות התפוצצו מול עיניהם...

איך שהם בוכים ואיך שהם מתלוננים על המלך הקפדן והעקשן שלא מוכן לבוא לקראתם, והם לא קולטים שההיפך הוא הנכון, שרק בגלל ליבו הרחום של המלך הם קיבלו אמש את המעטפה השמנה. ושבצעם הוא המלך הטוב ביותר בעולם, כי העניק להם מתנת חיים כדי שיהיה במה לגבות את חובם. כשהמלך הטוב לוקח כסף או רכוש, זהו חסד כפול ומכופל. כי החסד של הלקיחה, הכפרה והתיקון, התחיל כבר בזמן שנתן את זה. הרי זה מפלאי תמים דעים להיטיב לנו באחריתנו, לטוב לנו כל הימים, לחיותנו כהיום הזה. (מתוך שיעור 18 בשער הבטחון)

אינו דומה מי שמתפרנס בצמצום ומסתפק במועט, למי שהיה עשיר וירד מנכסיו. בעוד הראשון חי כמו שהתרגל מאז ומעולם, הרי השני מתקשה להשלים עם המצב. זיכרון ימי הגדולה נוגס בו בכל פה, והצער על האובדן גדול וכואב.

איך מתמודדים עם ירידה כזאת? אומר רבינו בסוף הפתיחה: **ואם יאבד הממון ממנו, לא ידאג ולא יאבל לחסרונו, אך הוא מודה לאלוקיו וקחתו פיקדונו מאתו, כאשר הודה בנתינתו לו.**

באיוב פרק א' כתוב, "ה' נתן וה' לקח". ה' רומז למידת הרחמים. גם הנתינה וגם הלקיחה, שניהם באים מצד הרחמים. בנוהג שבעולם, כשהידי מוקבל עשר אלף דולר, אין הוא חושד שהיתה טעות בכתובת, ושאויל התבלבלו בינו לבין שכנו הצדיק שקם בחצות הלילה ולומד בהתמדה עד שחרית, או לבין שכן אחר שמתפלל כוותיקין בכל בוקר ולומד שעתיים אחר התפילה, מלבד השיעורים הקבועים שיש לו במשך היום...

לא. אין לו כל ספק שהכסף מגיע לו ביושר. הוא מצדיק זאת ואומר בשמחה: כמה מעניין! בדיוק השבוע נתכבדתי בפתיחת ארון הקדוש, אמרתי וייתן לך מילה במילה, ואתמול ביארצייט של סבא שלי הדלקתי נר לעילוי נשמתו וביקשתי שימליץ טוב עלי שאזכה להתפרנס בכבוד, והנה מצאתי חן ונענית, וה' הטוב ידע בדיוק את הכתובת שלי ושלח לי מזומנים בו ביום, כה יתן וכה יוסיף עוד ועוד אלף פעמים אמן.

לעומת זאת, כשמפסיד כסף, מהו אומר? - למה זה קרה בדיוק אצלי? אולי לשכן שלי זה היה צריך לקרות. כי כשאני מגיע למנחה גדולה, הוא עדיין מתפלל שחרית. או לזה שכל היום שומע שירים חמרים ואף פעם לא מקשיב לשיעורי תורה כמוני. הגב היה צריך לבקר אצלו, וברור שיש כאן טעות בכתובת... וכי יש הבדל בהשגחת הבורא ית' בין הנתינה ללקיחה? וכי יעלה על הדעת שהכספים יוזו ממקום למקום מבלי שמנהיג העולם ייתן פקודה על כך? הרי זאת המציאות, ועל שניהם אומרים "היה שם ה' מבורך".

הבאר מים חיים בפרשת חיי שרה (פסוק

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

- מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28
- מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

יקו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי הגאחה מופלאים שסופרו ב"קו הגאחה פרטית"

בתוך עשרים שניות

מספר יששכר זילבר מבית שמש: בשעה 1:31 עמדתי בצד אחד של הגשר בצומת הר טוב, כשאני צריך להשיג את האוטובוס שיעצור בצד השני של הגשר בשעה 1:32. מיהרתי מאוד. רצתי לאורך הגשר, חשתי שמשוהו נשמת ממני אבל לא שמתי לב מהו הדבר. בסופו של דבר, בשנייה האחרונה לפני שסגר האוטובוס הנוסע ירושלימה את הדלת, השגתי אותו והודיתי לה' הטוב.

ענה התיישבתי סוף סוף בנחת, סידרתי את נשימתי, ואחר כך רציתי להסדיר גם את התשלום. בשלב הזה התברר לי מה בדיוק נפל במרוצתי: הרב-קו! אין רב-קו! בצר לי התנצלותי, חיפשתי מישהו שימכור לי תיקוף, והיהודי שנתן לי לתקוף ברב-קו שלו אמר לי: "זו מתנה בשבילך. אל תחזיר לי".

אמרתי לעצמי, שאין כל סיכוי שאני חוזר לתחנה המרוחקת שבצומת הר טוב ואוסף את הרב-קו הקטן שנפל מכיסי. עד שאגיע לשם שוב, הוא יידרס כמה פעמים תחת רגלי העוברים ושבים, ואם כך עלי להנפיק רב-קו חדש.

בירושלים סידרתי כמה עניינים חשובים. שהייתי בפגישה ובמהלכה לא עניתי לפלאפון, ואחר כך ראיתי ששכני מבית שמש התקשר אליי זה פעמיים. לא חזרתי אליו. חשבתי לתומי שהוא כנראה רצה טובה כלשהי ולבסוף הסתדר בלעדיי.

את הדרך מירושלים לבית שמש שוב העברתי בלי רב-קו. הפעם יהודי טוב הלוחה לי תיקוף, וביקש שאת הכסף שעליי להשיב לו, אניח בקופת צדקה.

הרעיון שאצטרך לבזבז זמן רב למחרת בבוקר, הכאיב לי ממש. ללכת לסדר רב-קו, פירושו לעשות את הדרך למשרד מרוחק ולחכות שם בתור כמנהג המקום. באתי הביתה והתפללתי לה' שיעזור לי. נתתי מטבע לצדקה וביקשתי מהריבוננו של עולם, סולל הדרכים כולן, שיסדר לי רב-קו במהירות הגדולה ביותר, כדי שלא ייגרם ביטול תורה.

למחרת אחרי תפילת שחרית, ניגש אליי השכן שהתקשר אליי אמש פעמיים ואומר לי: "שמעת על ההגחה הפרטית המופלאה?"

"על מה אתה מדבר?"

"על הרב-קו שלך".

והנה מול עיניי הוא מוציא כרטיס מגנטי ועליו רשום שמי, שחור על גבי ירוק.

"יישר כוח", אני אומר לו בתדהמה.

"למה אתה לא שואל איך זה הגיע אליי?"

"איך באמת?"

"אתמול ישבתי באוטובוס לירושלים, והנה מתקשר אליי חבר ושואל אותי איפה אני. כשהוא שומע שאני בדרך, הוא מציע לי: 'רד בצומת הר טוב, ואני אקח אותך הביתה ברכב שלי'."

זאת היתה הצעה נהדרת, שכן הדרך מתקצרת לי כך באופן משמעותי. ירדתי בצומת הר טוב, חציתי את הגשר, ובדרך אני רואה את השם שלך על הקרקע. הרמתי את הכרטיס ובשלב הבא התקשרתי אליך, אך לא ענית לי."

"אה", אני מהנהן בהבנה, "בגלל זה התקשרתי."

"ותבין כמה זה מרגש", ממשיך השכן הנלהב לשמח אותי בהארת פנים מן השמים. "הזמן שבו שהייתי בחוץ, בדרכי בין האוטובוס לרכב, היה בסך הכול עשרים שניות! באותן עשרים שניות מצאתי את הרב-קו שלך!"

(יום רביעי פרשת נשא תשפ"ב, אידיש, לילה, סיפור 2 / סיפור מס' 28649)

שופט כל הארץ

לפני שנה וחצי, בשעת לילה שגרתית, לא מאוחרת ולא מוקדמת, נסעתי ברכבי באחד מרחובות ביתר בדרכי הביתה. לפתע אני רואה אוטובוס גדול סוטה מהנתיב ומתפרץ מולי. הסכנה היתה מוחשית, כפסע היה ביני לבין אסון כבד. בחסדי שמים גיליתי תושיה ופניתי מיידית צדה. נצמדתי לטנדר שחנה שם וחיי ניצלו. נהג האוטובוס המטיף להשתולל, ופגע בחלק האחורי של מכוניתי. שמעתי קול פצפוף, וכשניסיתי לנסוע, נוכחתי שהמכונית רועדת. המכונית ניזוקה באופן חמור. הנהג מצדו המשיך בדרכו כלא היה, ואני ממש לא יכולתי לסבול זאת.

רצתי אחרי האוטובוס, השגתי את הנהג וצעקתי לעברו שהוא פגע בי. והוא, במקום להתנצל צעק עליי בחזרה: "למה אתה מתפרץ לצומת?"

למעשה לא התפרצתי לשום צומת. כל הסיפור ארע הרבה לפני הצומת. באתי

שמירה מעולה

מספר יהודי בשם אברהם לוי: הבוקר רכבתי על אופניים חשמליים, ולפני שנכנסתי לשטיבל קשרתי אותם בחוץ כדרכי. אחרי התפילה המשכתי לכולל, התחלתי ללמוד סדר עיון, ופתאום בשעה שתיים עשרה אני נזכר במפתחות של האופניים. ממשמש בכיסים ורואה שהם אינם: שכחתי אותם בתוך המנוע. ידעתי שברגעים אלו, כל אדם שרואה את אופניי וחומד אותם, יכול להתניעם בקלות ולהיעלם עם השלל היקר. האינסטינקט הראשוני שלי היה, לקום ולראות בשלום האופניים ולקחת את המפתחות. אבל הקב"ה ריחם עליי ונזכרתי בסיפור על חסיד חב"ד שעמד בתפילת שחרית, כשלפתע, ביוברך דויד' הוא נזכר ששכח את ארנקו ליד הנהר.

מיד הוא עזב את בית המדרש, ואחרי כמה פסיעות הסתובב, חזר לבית המדרש והמשיך בתפילה. שאלו אותו: מה פשר מעשיך? ממה נפשך, אם לא צריך להציל את הארנק, למה הלכת? ואם צריך לעשות כן, למה חזרת?

ענה החסיד: ברגע הראשון מיהרתי להציל את הארנק ולכן יצאתי מבית הכנסת, אבל אחר כך חשבתי: הלא הארנק נמצא ברשות הרבים, ובדרך הטבע כבר גנבו אותו. אם הארנק עדיין לא נגנב, הרי שזה רק מפני שלקב"ה יש רחמנות עליי. ואם הוא מרחם עליי ושומר לי על הארנק, אני יכול להתפלל ברוגע וללכת לקחת את הארנק רק אחרי התפילה.

המעשה הזה נתן לי כוח. אמרתי לעצמי את דברי אותו חסיד: אם מהשעה שבע בבוקר ועד עכשיו האופניים לא נגנבו, אין זה אלא שהקב"ה מרחם עליי ושומר עליהם. מה יעזור שאצא באמצע הסדר? אחכה לסוף הסדר ורק אז אצא לחפש את האופניים.

המשכתי ללמוד עד השעה אחת בצהריים, ורק אחר כך יצאתי לקחת את האופניים החשמליים. ברוך ה', איש לא חמד אותם. האופניים ניצבו על עומדם והמפתחות חיכו לי בתוך המנוע. הקב"ה שמר לי עליהם.

(יום רביעי פרשת במדבר תשפ"ב, אידיש, צהריים, סיפור 3 / סיפור מס' 28474)

הוא ימליץ טוב בעדנו

הגעתי מלונדון לרבי שמעון בר יוחאי, במיוחד ליום ההילולא, ל"ג בעומר תשפ"ב. באמתחתי נשאתי אוצר יקר: חבילה של קוויטלאך - פתקאות - שנאספו מאת יהודי לונדון, שקיבלו עליהם קבלה טובה למען שמו יתברך, ויעמדו בה מל"ג בעומר עד ראש השנה תשפ"ג.

במירון אני נוכח לראות שהעניינים יגיעו. יש נחש ארוך שבו עלי לעבור יחד עם ילדי בן השלוש, ילד חלאקיה טהור שמחכה כבר שלוש שנים למעמד הזה. צעדתי אתו בנחש, ובתוך כך אמרתי תהילים לזכות היהודים היקרים, מקבלי הקבלות הטובות.

סוף סוף נכנסתי לציון, אלא ששם עמד שוטר ודחף אותי גנימה מהר מהר. "אני צריך לשים קוויטלאך על הציון", אמרתי לשוטר.

"אי אפשר", הוא הורה בידו שאמשיך ללכת. "מה זה נקרא 'אי אפשר'?" נדהמתי. "כאן זה רבי שמעון. רבי

קריה נאמנה

ממשיכים להפיץ אמונה בכל רחבי הארץ

1024 בתי כנסיות
כבר נקנו

מציבים יעד עד לחודש אלול
לעוד אלף בתי כנסת!
כמה מתוך אלו
יהיו הזכות שלך?

5221

בתי כנסת שבערי השדות
כבר לא יכולים לוותר על העלון הזה
הם פשוט נושמים אמונה

חייבים להמשיך ולהזרים חמץ

אירבעה אני יודע

מבקש אמונה

ב-26 ש"ח לחודש קינים חלוקת עלונים בבית כנסת אחד
אפשר להעביר 2 שמות לתפילה בכל ער"ח על ציון בעל חובות הלבבות.

ב-180 ש"ח לחודש קינים את הזכות של שכונה שלימה עם שבע בתי כנסיות.
התורם יוכל להעביר את שמות כל בני משפחתו לתפילה יומיומית אצל הרבנים, ובערב ראש חודש לתפילה על ציון של בעל חובות הלבבות.

ב-104 ש"ח לחודש קינים זכות חלוקת עלונים בארבע בתי כנסיות בישוב.
התורם יוכל להעביר שמות לזכות לתפילה בכל ער"ח על ציון בעל חובות הלבבות.

הביתה ולמחרת התקשרתי לחברה. שלחתי תלונה והשארתי את הפרטים שלי. אולי אם הייתי יודע מה הם יעשו עם הפרטים שלי, הייתי משאיר אותם אצלי, אבל איך יכול בן אדם עם ראש ישר לחשוב כל כך עקום?

עברו כמה חודשים, ושוב הרמתי טלפון לחברה. שם אמרו לי שהנהג שפגע בי כבר לא עובד אצלם, ובכלל הוא טוען שאני אשם, ואני זה שפגעתי בו. הטענה הצחיקה אותי. תעיד מכונתי שהוא זה שפגע בי. אבל לא היה לי עסק עם מי שמחפש עדים וראיות למה שהיה באמת, אלא עם מי שרוצה לנצל מצב כדי להרוויח, ואם אפשר על חשבונך, למה לא?

עברו עוד כמה חודשים, ואני מקבל מכתב מעורך דין, שעומד להיערך נגדי משפט, ובקרום אקבל תור לדין, בו עלי להשמיע דברים להגנתך. סברתי לתומי שהאיוע כל כך ברור ופשוט, שאין לי כל בעיה להגן על עצמי ולספר דברים כהווייתם. נראה שגם הם חששו שדברי האמת יתקבלו על הדעת, ולכן הם מיהרו להתקדם בתביעה שלהם. לא עבר זמן רב, ולידי נוחת מכתב מבית המשפט ברמלה, שם נאמר שנערך דיון בלעדיו. יצאתי חייב, ועלי לשלם קנס של שמונת אלפים שקל.

בשלב הזה הבנתי שאני מוכרח לקחת עורך דין. זה סידר לי קודם כול ביטול של הדיון הקודם שנערך בלעדיו ללא הודעה, וזימון לדיון בנוכחות שני הצדדים. הדיון נדחה פעם אחר פעם, עד שלבסוף הוא נקבע ליום שני פרשת חוקת.

ביום ראשון בערב אני מתקשר לקו השגחה פרטית ושומע את שיעור מספר 22 של ר' דוד. למה דווקא את השיעור הזה? אין לי מושג. זה הקב"ה שסידר את זה. ר' דוד השמיע את דברי חובות הלבבות, שהקב"ה מתקן ענייניו של האדם ודואג לו יותר ממה שהאדם דואג לעצמו. הקשבתי לכל השיעור, כולו מקשה אחת של חיזוק, אמנה וביטחון. כשסיימתי לשמוע זאת הרגשתי בטוח ורגוע. אמרתי לעצמי: אין כאן כלום! לא נהג, לא חברה, לא עורך דין ולא שופט. נמצא כאן רק ריבוננו של עולם, שדואג לתקן ענייני יותר ממה שאני דואג לעצמי. אני בידיים טובות. הכול בסדר, הכול יהיה בסדר. יהיה מה שיהיה, ה' יסדר הכול על הצד הטוב ביותר.

למחרת הגעתי לבית המשפט, כשאני מצויד בספר חובות הלבבות. היה לי הרבה זמן לעיין בו, עד שהגיע תורי להשמיע את דברי. אמרתי את הגרסה שלי, אבל השופט לא התרשמה בכלל. התחילה חקירה נגדית ושאלו אותי כל מיני שאלות מזרות, כאילו לא עמדת כאן ודיברתי כמה דקות. "למה פנית הצדה?" שאל אותי עורך הדין הנגדי. "היית צריך לעשות רוורס". זאת היתה טענה כל כך מטופשת, שזו הייתה תת רמה להסביר, שכאשר אוטובוס גדול מתקרב במהירות עצומה ונהג שיכור מייך או ממשוה אחר נוהג בו, אי אפשר לסמוך על המהירות של האוטובוס ורק לנסוע אחרוה. הסבירות היא שאם הייתי עושה כן, לא הייתי כאן היום ה"י. החקירה הנגדית המשיכה להפציץ בשאלות לא קשורות, כשהשופט מעודדת אותם ומסתכלת עליי בעיניים עקומות, אבל אני התחזקתי. זכרו של השיעור היה חי באוזניי. שוב ושוב אמרתי לעצמי, שהתובע אלה העברות שלי, והשופט הוא הקב"ה, וכל השאר אפס אפסים, אין להם שום אפשרות להשפיע על מהלך העניינים פה.

הגיע הזמן לצאת להפסקה. עורך הדין אמר לי: "אני רואה שהמצב קשה. הולכים להרשיע אותך ויש לפניך שתי אופציות. או לדרוש נימוק לפסק דין, אבל אז יכולה השופטת להתנסח כאוות נפשה וליצור מסמך שיקלע למטרתה באופן שייקוב הדין את ההר. או לוותר על נימוק ולהגיע לפשרה, וכך להוריד עד חצי מסכום הקנס".

אמרתי לעורך הדין: "השופטת לא באמת שופטת, ואני לא חושב שאני צריך לוותר על זכותי לצאת נקי מאשמה. הקב"ה הוא שופט כל הארץ, והוא מנהל את זה. אני מעדיף לחכות ולראות את ישועת ה'".

עורך הדין הרים ידיים. מיד כשנכנסנו הביאה אתה השופטת וחברת של דפיים. "הנה פסק הדין", היא אומרת ושואלת, "נו, לזה ציפית?"

עלעלתי בדפים: הכול הפוך ממה שהיה. בית המשפט הצליח ממש להפוך סדרי בראשית. היה כתוב במפורש שהאיוע היה בבוקר! את מי זה מעניין שזה היה בלילה? אין קשר בין מה שהיה למה שכתוב, נראה שהקירות הבינו הרבה יותר טוב מה שקרה מאשר השופטת, אבל משום מה השורה האחרונה היתה: לאור העובדות איננו מוצאים סיבה לחייב את הנתבע. כמו כן יש לשלם לו הוצאות עורך דין ובית משפט.

בסופו של דבר לא שילמתי שקל, גם לא הוצאות עורך דין, ויצאתי משם זכאי! לגמרי!

עורך הדין אמר לי, שעשרים שנה הוא במקצוע, ואף פעם לא קרה לו דבר כזה. אני לא מנסה להסביר מה שקרה. כל המהלך היה נגדי, כל המסקנות הובילו להרשעתי, אף אחד לא שמע אותי, אף אחד לא התעניין בי באמת. רק הקב"ה שמע אותי. רק הוא ניהל את הכול. רק הוא שפט אותי. רק הוא זיכה אותי.

השיעור של ר' דוד רעם באוזניי: הודו לד... כי לעולם חסד!

(יום שלישי פרשת חוקת תשפ"ב, אידיש, לילה, סיפור 2 / סיפור מס' 29123)

שמעון לכל. איך אתה אומר שאצל רבי שמעון אי אפשר להניח קוויטלאך? אבל השוטר לא ענה לי כמוכן. הוא הראה באצבעו בתנועה מאיימת, ואילץ אותי להתקדם במהירות, כאשר בקושי יש ביכולתי להתרכז במשהו. הקוויטלאך נשאר אצלי.

כאשר יצאתי קידם את פניי יהודי שחילק ח"י רוטל משקה בצורת שקיות שוקו קר. זה היה בדיוק במקום. החום היה גדול וגם האכזבה. לקחתי שלוש שקיות שוקו והלכתי למצוא מקום על ההר, עדיין חושב מה לעשות כדי שהקוויטלאך יגיעו ליעדם. שליח שאינו עושה שליחותו - סימן רע לשולחיו, ואני רציתי להיות סימן טוב.

אני הולך עם הילד שלי ושקיות השוקו ביד, והנה פוגש בחור העטוי באפודה של אחד מחברות השמירה וכיפה על ראשו. לא ידעתי להחליט מהו החלק ההולם יותר את האישיות שלפניי, אפודת השומר או הכיפה. כך או אחרת, הוא רואה אותי עם שקיות שוקו ושואל: "איפה קיבלת את זה?" "אתה רוצה שוקו קר?", הצעתי, ונתתי לו שקית אחת.

הוא הודה לי מאוד, ובפרץ של הכרת הטוב שאל, "תגידי, היית רוצה לשים קוויטלאך על הציון של רבי שמעון?"

"מאיפה אתה יודע שיש אצלי קוויטלאך? מי שלח אותך?" "אף אחד לא שלח אותי", ענה לי הבחור, "סתם שאלתי. פשוט רציתי להחזיר לך טובה".

"אז שתדע לך, שיש אצלי לא סתם קוויטלאך. אני שליח של קהילה שלמה בלונדון, ויהודים שקיבלו עליהם קבלה טובה שלחו אתי קוויטלאך כדי שאשים על הציון. אין לי ספק שנבחרת משמים להיות השליח של רבי שמעון בר יוחאי, שיביא לכך שהקוויטלאך יגיעו לציון שלי".

הבחור התרגש. הוא. שליח. של רבי שמעון. "אומר לך את האמת", שח לי, "הייתי בתפקיד בפנים, בציון, למהר את האנשים לצאת. עשיית זאת כמה דקות והלב שלי לא עמד בזה. איך אני יכול לסלק יהודים מרבי שמעון? רציתי להעיף את האפודה של השמירה ולעזוב את התפקיד המרושע הזה. ביקשתי שיחליפו אותי, ואכן נשלח משהו אחר במקומי. עכשיו אני הולך להיכנס לציון פנימה, ולך אני מציע שתיכנס שוב לתור של הנחש, ואם תוך ארבעים דקות תהיה בפנים, אני אהיה שם ואתן לך להניח את הקוויטלאך על הציון". רגע אחר כך הוא הוסיף: "אני חושב שזאת זכות גדולה להיות שליח לדבר כזה. אם נבחרתי משמים לעזור לך, גם אני רוצה לקבל על עצמי קבלה טובה".

עשיתי כעצתו, ועם הילד-חלאקה שלי נכנסתי שוב לנחש הארוך שלפני הציון. התקדמנו לאט-לאט. ארבעים הדקות עברו ועדיין היינו בחוץ. כאשר סוף סוף נכנסנו לציון, הבחור לא היה שם. במקומו עמד שם משהו אחר. הבנתי שאין לי סיכוי, והתקדמתי בתוך הציון, מנסה להאט את צעדי ככל האפשר. "מזל טוב", אומר לי השומר למראה הילד, "האם תרצה שהוא ינשק את הציון לכבוד החלאקה?"

מה השאלה?! הוא לקח את הילד מידי, ואני הוצאתי את הקוויטלאך שישים אותם על הציון. ברוך ה', הקוויטלאך הגיעו לציון!

מכיוון שראיתי שזו עת רצון, הוצאתי מכיסי מספריים וסיפרתי את ילדי היקר בתוך הציון. יצאתי עם ילד מסופר ברובו, כאשר הקוויטלאך בפנים, נדהם מול ההשגחה המופלאה. הכול התנהל באופן כה מפתיע ולא טבעי. הקב"ה שלח בכל פעם שליח אחר, ובלבד שהקוויטלאך ייכנסו. הרגשתי שרבי שמעון בר יוחאי פעל בעצמו, שהקוויטלאך יגיעו אליו. הן היום הזה הוא יום ההילולא שלו, יום של חתונה, והפתקאות של הקבלות הטובות, אשר נועדו להגדיל את שמו יתברך בעולם, לא היו אלא דורון דרשה לאדוננו בר יוחאי.

(יום ראשון פרשת נשא תשפ"ב, אידיש, לילה, סיפור 1 / סיפור מס' 28573)

ביום חמישי כ"ד סיון עשיתי את הטלפון הנרלי. תרמתי עלונים לשכונה של עשרה בתי כנסת לזכות בתי שתישועו בדיון הנון. ביקשתי שתתארו עד ראש חודש, ולא אמרתי איזה חודש. חששתי שראש חודש תמוז קרוב מדי, ואולי זאת תהיה ישועה מסויס גדולה גם אם זה יהיה רק לפני ראש חודש אב. אבל הקב"ה הראנו את חסדו הבדול תוך כמה ימים בלבד, ובר"ח תמוז התארכה הבת בשנה טובה וסוצלחתי!!!

ביום ראשון כ"ו סיון הבטחתי שאם אתארו עד ראש חודש תמוז אתרום עלונים לעשרה בתי כנסת. התארכתי ברחמי ה' וראיתי בחוש שהישועה הגיעה בזכות הפנת תולונם. בי זכח עשאו לקיים את הבטחתי, ומזדה לכם על חלקכם בישועה.

לפני כמה חודשים תרמתי למריקט 'השגחה פרטית לכל יהודי' בכל פינה והעברתי את שמוחתי של בני ובתי לדיוונם הנונים. ספרים התארו בשנה טובה, ונתתי אני מוקש להחליף את ססח הבקשה, שנזכה לחתן אותם ברובע ובשלה ושייכנו בתים מאמנים בישראל.

רשות המסים דרשה ממני קנס של 6800 ש"ח. תרמתי להשגחה פרטית הוראת קב"ה של 50 ש"ח, וכבר נרגעתי. ידעתי שעשיתי את שלי והקב"ה בודאי יעזור. בי זכח עשאו ראתי ישועה, והקנס הוקטן ל-750 ש"ח.

בסופן - מילת המסת!!!

חפש בעמדות נדרים פלוס
'השגחה פרטית לכל יהודי,
בכל פינה!'
ובחר בעצמך את הישוב
שברצונך לזכות.
או בטלפון - 02-6313-742

כ"ל יהודי יכול לשנות את חייו לטובה מתוך אמנה בהשגחה פרטית!

תרמתי סכום להפנת האמנה לזכות אתוני שבגנ"ה תתארו עד 40 יום, ובה' ביום ה-39 היא התארכה.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אדם שמצבו הכספי אינו טוב כל כך, האם הוא יכול לקחת על עצמו עול כספי בשביל צרכי מצווה, כגון גנרטור וכו', או שרק מי שהוא בעל אמונה חזקה מאוד יכול לעשות כן?

א' ב' מרכסים

שאלה מספר 46

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

הוצאת מצווה חוזרת

הרב בנימין זאב פרידמן מבית שמש: מובא בגמרא (ביצה טז): כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים, חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יו"ט והוצאת בניו לתלמוד תורה, שאם פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו. הריטב"א מפרש שלא דווקא דברים אלו, שהוא הדין לכל הוצאה של מצווה, אלא נקט הני שרגיל ומצוי. כך שיש לנו תשובה לשאלתך, שהדבר רצוי ומצוי.

הרב יהושע לוי מירושלים, הרב יהושע טורצ'ין מבית שמש, הרב נחמן גולדברג מירושלים, הרב שמעון רוטמן מבית שמש, הרב יוסף ברקוביץ מבית שמש, הרב יוסף ניסים כהן מירושלים והרב אהרון בייפוס מרכסים: בשאלתך הנך מתלבט אם צריך להיות 'בעל אמונה חזקה'. העניין של הוצאת מצווה חוזרת אינו קשור לאמונה וביטחון, ואפילו מי שעדיין אינו חזק באמונה, העיקר שמאמין שדברי חז"ל חיים וקיימים, מובטח לו שתחזרנה אליו ההוצאות. וכאשר הנידון בעניין גנרטור, כבר הורו בזה פוסקי הדור, שעל זה נאמר לו עלי ואני פורע, וכל המוסיף מוסיפין לו.

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: אם בנפשו הדבר ורצונו אמתי, היינו לא בגלל שכולם עושים כך, או שאומר לעצמו שאם היה לו כסף למטרה זו היה מוציא אותו בשמחה - אזי הישענות על אמונתו (שזהו ביטחון), יכולה ליצור כלי לשפע, שיממן את ההוצאה למטרתו הנכספת.

הלוואה לצורכי מצווה

הרב נתן הלוי מביתר עילית והרב שניאור זלמן שובקס מבני ברק: מלשון השאלה משתמע, שהמדובר בלקיחת הלוואה עבור צורכי מצווה. יעוין בשולחן ערוך אורח חיים סימן רמ"ב ובמפרשים שם, דעת הפוסקים אם מותר לקחת הלוואה לצורכי מצווה. ויש בזה כמה גדרים.

על כל פנים מדובר בשאלה הלכתית ולא בענייני אמונה וביטחון.

הרב יוסף דושינסקי מחיפה והרב גמליאל הכהן רבינוביץ מבני ברק: אם המדובר בבעל חוב החייב לאחרים, מוטל עליו קודם לפרוע את מה שהוא חייב, ולאחר מכן להתעסק בצורכי מצווה. והמליץ על כך מרן החיד"א (דבש לפי מערכת פ"א ז"ך) רמז מהפסוק (שופטים ה, ב) "בפרוע פרעות בישראל, בהתנדב עם ברכו ה'": קודם כול "לפרוע החובות", ואחר כך "לנדב", ואז יהיה "ברכו ה'". אך אם אין לו חובות, רק שמצבו הכספי אינו קל כל כך, ודאי שצריך לדחוק את עצמו לצרכי מצווה, ויקוימו בו כל דברי חז"ל בזה.

הרב דוד לייפער מירושלים: דבר חשוב הוא לעשות מצוות, אך מוטב שיזכה בזה את בני ישראל, מאשר שייקח על עצמו עול של חובות. וגדול המעשה יותר מן העושה (בבא בתרא ט). והמזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

הרב אריה מרדכי גרינוואלד מבית שמש: העצה היעוצה בזה, שיצבור מעט מעט עד שיהיה לו כל הסכום. כך לא יצטרך ללוות. וכך ראו אצל הרבה צדיקים, אשר במשך כל השנה צירפו פרוטה לפרוטה עבור רכישת אתרוג.

שאלה לעלון 96

ב"ה אני מתחזק באמונה וביטחון שהכול הוא בחשבון והכול לטובה, אך לפעמים, כשאני רואה את הסובבים אותי והם מסודרים בפרנסה טובה או בדירה שקיבלו ללא משכנתא, אני מאוד מתקשה להתחזק בביטחון. אולי צריך להתחזק במידת הקנאה. כך או כך, הבו לי עצה איך אפשר לעמוד על כך, להאמין שמה שמגיע לי יהיה לי, ולא להסתכל על מה שיש לאחרים.

י' מבית שמש

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שולוחה 5<3 (לאחר בחירת השפה) | [מנן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת דברים. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

אני רוצה לנסור תודה מיוחדת למנהלי הקווים. מאז נוסד הקו אני מקשיב לו, ובמיוחד לשיעורים של הרב דוד קלצקי. יש לי הרבה חיוק ותועלת. כל נשוא האמונה נכנס לי לראש חזק מאוד...

מצד התקבלים

תרמתי להפצת העלון ב-40 בתי כנסיות, בתקווה שבזכות זה אצליח למצוא עבודה ולהתפרנס בשפע. מיד אחרי התרומה קיבלתי טלפון ממקום עבודה שרציתי מאוד להתקבל בו, ובי"ה יש לי פרנסה בשפע. תודה על שבכות הפצת האמונה הגיעה הישועה.

מצד התומכים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה ולמזכי הרבים: בניים ובניי בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פרוט על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות יעדן ישראל בן 70 אסתר ודוג' איריס נועה בת סוליקה יוצ"ח שיחיו

עלוניים ל-180 בתי כנסת

מ.י. בן 70. להצלחה בכל העניינים ולהודאה על העבר ובקשה על העתיד

עלוניים ל-55 בתי כנסת

הבטחתי 55 בתי כנסת כמנין 'לה' אם אני התארס ובי"ה התארסתי תוך שבועיים.

עלוניים ל-50 בתי כנסת

לזיווג הגון בקרוב.

עלוניים ל-40 בתי כנסת

הצלחת התורם ובי"ה בניי חיי ומווני ובמכירת הדירה.

בעילום שם לפרנסה בשפע וברוח ובניקל.

לזכות מ.י. בן 70. לזיווג הגון.

לע"נ עמיאל בן סעדיה נלבי"ע י"א אב תשפ"א. לפרנסה בשפע.

כמנין שמיעה לרפואת יוסף בן עידית סעדה. שכל התביעות יסתדרו במהרה וברוח גדול. בעילום שם לרפואה וישועה שלמה בקרוב.

משה יעקב בן שרה לזיווג הגון.

לס"ד לרונית בת גמילה יפה

למציאת דירה טובה ביישוב טוב במהרה.

שנוכח לקבל משכנתא לקניית דירה לבתי צ.פ. בת 70. לזכות נ.ב.ח. שיגדל בתורה ובי"א י"ש.

להצלחת חיים שלמה בן חנה בכל ובפרט בענין הממוני. י.מ. לבריאות נחת ברכה והצלחה בכל העניינים.

להאמין שהכל לטובה ולזכות בזרע של קיימא.

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00 ל-15:00

פיתח והנפיש דודקה בבל שעות הישיבה חזון אלים בס"ד משלוח העלונית יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים תועלת מבצעת בקורות חלקה 20 א עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-023011300@gmail.com

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד

הבטלנות - תיקון לנפש

איזו בטלנות. כמה צער יש. אבל לא, גם הבטלנות היא מתנה מאת ה'. כן כן, מתנה! זהו תיקון גדול לנפש. במקום להצטער, במקום להאשים את בורא העולם בכך שאני כזה - רק ההודות.

בהחלט אין חובה להיות בטלן, אבל אם כבר אזי יש לראות את הטוב שבדבר. את תיקון הנפש שיש מכך.

ואם כבר מדברים על הבטלנים, כדאי לרדת לשורש. מדוע הבטלנות כל כך כואבת? הסיבה לכך היא 'כבוד'. זה לא כל כך מכובד להיות בטלן... על פי רוב, אחרי מעשה בטלנות מצטערים בעיקר על - מה יאמרו הבריות?

אם כך, הפתרון מאוד פשוט. להכניס לראש שהכבוד הוא 'הבל הבלים', להגיד אלף פעמים: 'הכבוד - הבל הבלים'. כששוכחים משהו חשוב, לזכור: 'הכבוד הבל הבלים'. כך נוכל להתגבר על הצער. ולהיות שמח גם בחלקו של בטלן...

שיעורו הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

"איזהו עשיר השמח בחלקו" (אבות ד, ה). להיות 'שמח בחלקו' זוהי עבודת חיים; יום-יום, רגע-רגע. יש האומרים: כרגע אני עדיין לא מסוגל להיות שמח במה שיש לי, נחכה עוד קצת. אך לא: החכמה היא להיות שמח ברגע זה, במצבך העכשווי, עם הבית שיש לך עכשיו ועם הילדים שלך כפי שהם כרגע. להיות שמח עם כל הבעיות שלך. עם התכונות הקשות שלך. להודות לה' על כולן.

ניקח את הבטלן; זה כל כך קל להיות בטלן. מספיקה החלטה קטנה לא נכונה, ואתה כבר תקוע בפקק לכמה שעות. במקום לשבת בתוך ים של מכוניות ולבכות על הבטלנות - מה, לא יכולתי לנסוע משם ומשם?! למה אני לא חכם לראות את הנולד?! תמיד אני כזה בטלן... במקום זה, לזכור שהקדוש ברוך הוא הביא אותי לכאן, וגם הקב"ה יושב יחד עמי בתוך הפקק.

השכן עשה אתמול חתונה, ואני שכחתי מכך לגמרי,

ד"ר פסח יצירט - גוי"ט

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפיל ולשמוע קריאת התורה.